

[Lykketoft]

Vi håber, at det ved en gensidig smidighed også i det tekniske kan lykkes for socialdemokrater og radikale at finde en helt fælles platform, for hvis en sådan platform ikke findes, kan vi i hvert fald ud af regeringens redegørelse læse, at denne regering ikke vil røre en finger for at løse de grundlæggende skattepolitiske problemer, som det allerede har været en snes år for længe at komme i gang med løsningen af.

Hagen Hagensen (KF):

Så vidt jeg kunne høre på hr. Lykketoft, var det en klar tilkendegivelse af, at han og hans parti ikke vil være med til at søge en skattereforment gennemført. Han og hans parti har igennem mange år fremsat redegørelser o.lign., som man på forhånd vidste man ikke kunne få gennemført, fordi de ikke var virkelighedsnære, og nu kommer man i dag, hvor der foreligger en skatteredegørelse fra regeringen, og siger, at man ikke vil være med. Jeg synes, det er helt forkert at tage tingene på den måde.

Forholdet er dog det, at der er mange ting, som vi kan samles om, hvis vi vil gøre det på rimelig vis. Med alle de flotte ord, som blev brugt heroppefra før om alt det, regeringen ikke ville, må man jo egentlig spørge: Hvad er det da, man vil fra hr. Lykketofts side? Er det, at man slet ingenting vil have igennem? For så kan man naturligvis holde en tale som den, han holdt her i dag, og så kommer der i og for sig ikke noget ud af det – heller ikke af det, han selv har lagt frem.

Jeg synes, det er givet, at det, der er sket her, er noget, som vi virkelig kan arbejde med. Kravene til en skattereforment er forenkling, det er spørgsmålet om at fremme virkelyst og give bedre vilkår for dem, der vil skabe noget. Det er spørgsmålet om, at det skal kunne lønne sig at arbejde og også at tjene mere. Derfor må man ind på at lette skatetrykket, og man må også for den sags skyld, som det er indeholdt i redegørelsen, overføre noget af beskatningen til forbruget.

Skatteredegørelsen taler i øvrigt for sig selv. Den giver skattelettelse for alle, og for 92 pct. af alle skatteydere bliver skatten af den sidst tjente krone ikke mere, end den var af den først tjente krone. Er det ikke værd at gå sammen om? Er det ikke det, alle har talt

om i årenes løb som det, vi skulle prøve på at nå, noget, som vi alle må kunne enes om?

Og netop for de mellemgrupper, der lider under den skatteskala, vi har, må man da sige, at her gives der noget til alle de indkomstgrupper, der har behov for at få skattelettelse. Og for dem, der har en mindre indkomst, giver man skattelettelse i kraft af et større personfradrag.

Vi havde da gerne set, at man kunne føre den proportionale skat højere op, det er der da ikke spor tvivl om. Det er et konservativt ønskemål, men det må baseres på, at vi får nedsat de offentlige udgifter, så vi kan stile efter at få en proportionalskat, gerne for alle. Det vil betyde, at vi skal have færre ydelser af det offentlige, som man ikke skal give noget for. Det giver et friere forbrugsvalg, og det giver også rådighed over flere kroner, end man har nu.

Det skal vi søge at nå frem til ved, at skatetrykket i det hele bliver mindre, men vi må erkende, at de økonomiske forhold er sådan, at vi ikke kan komme videre end det, der foreligger i denne skatteredegørelse. Og så må vi sige – det er også sagt i redegørelsen – at de 8 pct., der ikke kommer med i denne omgang, vil man søge at få klaret problemerne for senere hen, når mulighederne bliver derfor.

Der er mange ting, der kan løses gennem det, der står i skatteredegørelsen. For ægtefæller løses problemerne for alle, der ligger under den proportionale skattegrænse. Det er noget, som ikke er løst gennem den nuværende ægtefællebeskatning, som er et umuligt regelsæt både at forstå og at virke med.

Der er også en begrænsning – en meget stærk begrænsning – i det, der hedder skatte-tænkning, når man skal betale skat med samme beløb af den sidst som af den først tjente krone.

Der skal en fradragssanering til, det er nævnt, og det skal også være en forenkling af fradragene på en sådan måde, at man ikke tilsidesætter hverken hensyn til det offentlige eller hensyn til de enkelte borgere. Og så skal det understreges fra vor side ganske klart, at vi helt slutter os til regeringens ord om, at rentefradragsretten har man ingen planer om at begrænse. Det skal stå helt klart og fast.

Det er nævnt, at der ønskes gjort et arbejde for at nå frem til, at børnefamilierne stilles bedre, at samspil mellem skatter og of-